

Til § 6.

§ Denne Paragraf er samlet de til §§ 4, 8 og 11 i Loven af 1863 svarende Bestemmelser med Hensyn til Fortoldning af Varer efter Værdien og særlig med Hensyn til Fortoldningen af Skibe og af strandede Varer, hvorved det er gjort Importøren til Pligt at opgive og dokumentere de paagjældende Vares Værdi, og den i Loven særlig for Skibes Vedkommende frusne Bestemmelse for, hvorledes det vil være at forholde, naar Toldvæsenet finder, at den i de fremlagte Dokumenter angivne Pris ikke stemmer med Varens virkelige Værdi, er gjort gjældende med Hensyn til alle Varer, der fortoldes efter Værdi.

§ Bestemmelserne om Værdiansættelsen af strandede Skibe og Brug har man derhos søgt at give den Fremgangsmaade, som efterhaanden paa Basis af Loven af 1863 har udviklet sig, et tilstrækkelig bestemt Udtryk, saaledes at den kun medfører saa faa tvivlsomme Spørgsmaal som mulig paa dette iøvrigt meget vanskelige Omraade.

Til § 7.

Denne Paragraf svarer delvis til § 59 i Loven af 1863. Den i sidstnævnte Paragraf indeholdte Bestemmelse om, at Toldvæsenet skal være berettiget til, at forlange Tøndemaalet af tørre Varer optaget ved autoriserede Maalere paa Klarerens Bekostning, er ikke optagen i Forslaget, da der ikke længere vil være Brug for samme, saafremt Udfastets Bestemmelser om Ophævelse af Kultolden og om Værlers og Vares Fortoldning efter Vægt blive vedtagne.

§ Henhold til, hvad der er anført under Bemærkningerne til Varegruppen „Driftvarer“ er det foreslaaet, at Spiritus skal graderes ved det Tralleste Alkoholometer i Stedet for, som foreskrevet i § 58 i Loven af 1863, efter det Spendrupste. De øvrige Bestemmelser i nævnte § 58 ere i Udfastet udeladte som overflødige.

Til § 8.

Bestemmelsen svarer til Loven af 1863 § 62. Medens de almindelige Bestemmelser om Betalingsmidlerne i § 61 ere udgaede som overflødige, har man ombyttet den ved nævnte § 6 hjemlede Afgang til Benyttelse af Begler til Betaling med Forslag om Afstafelse af denne Betalingsmaade, der efter Forholdene ikke længere er nødvendig, giver de Handlende Afgang til en Kredit, som der ikke er nogen særlig Anledning til, og paalægger Raadsemdsmændene et Ansvar, som ikke er billigt.

Til § 10.

Til denne Paragraf svarer § 18 i Loven af 1863 indtagen forsaavidt enkelte af de herunder optagne Bemyndigelser i § 2 af nærværende Forslag ere optagne til ubetinget Toldfrihed, samt forsaavidt som der ikke er fundet vedblivende Anledning til at erhverve Bemyndigelse til at indrømme Toldfrihed for Militærstager, der indføres fra det udenfor Toldterritoriet stationerede Militær, hvilken Frihed har tabt sin Grund, for det første Exemplar af en almenhyttig Maskine, hvilken Bestemmelse ikke i flere Aar er bleven anvendt, eller for kemiske og andre Gjenstande, der kunne benyttes som Gjødningsmiddel, samt af Salt til hvilken som helst Anvendelse i Agerbrugets eller Kvægavlens Interesse, da de Ting, hvorpaa denne Bemyndigelse skulde gives Anvendelse, nu ere foreslaaede til Toldfrihed.

Derimod er tilføjet en Bestemmelse om Bemyndigelse for Toldvæsenet til at tillade, at ubetydelige Gjenstande indtil et samlet Toldbeløb af 15 Ore indgaa toldfrit over Grænsen, naar de indføres til Vedkommendes eget Brug.

Til §§ 12—22.

De i disse Paragrafer indeholdte Regler ere i det Væsentlige overensstemmende med Charakterbestemmelserne i Loven af 1863 §§ 31—41. § 20 har man troet at maatte optage en Bestemmelse til Sikring imod en altfor hensynsløs og smaalig Benyttelse af den den Klarerende tilkommende Ret til at fordrø Underjøgelse af Nettovægten, hvis Nødvendighed er godtgjort ved Erfaringen. § 22 er givet nogle nærmere Regler angaaende Tharaen ved Udførsel af Kreditoplagssvarer og Varer, for hvilke forlanges Toldgodtgjørelse. § 14 er tilføjet en Bestemmelse om, at Væst om Garn skulle regnes med til Nettovægten, da Tharaen her spiller en ganske underordnet Rolle og dens Underjøgelse medfører meget Besvær for Opshædet. § 15, 2det Stykke, er tilføjet en Bestemmelse om passende Væmpelser ved Underjøgelsen af Nettovægten for saadanne Varer, hvis Bestaaffenhed tilføjer det, eller som frembydes til Klarering i ligeartede Pasninger, navnlig ved Prøveveining og Underjøgelse af enkelte Dele af et Parti, hvad man hidtil har set sig nødsaget til at indrømme i flere Tilfælde og hvortil Bemyndigelse rettest uaftryktelig bør gives i Loven.

Til §§ 23—28.

§ Bestemmelserne om Kreditoplaget, der iøvrigt stemmer med §§ 20—24 i Loven af